

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 30 maart 2010 in zaak nr. 09/38452 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie (lees: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 oktober 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De rechtbank heeft, onder verwijzing naar arrest van het Europees Hof voor het Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45 (hierna: het arrest Bahaddar), overwogen dat, in het licht van de omstandigheid dat de minister in de eerdere procedure niet inhoudelijk aan artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) heeft getoetst, de door de vreemdeling aangedragen feiten en omstandigheden – zoals die blijken uit met name het in origineel overgelegde arrestatiebevel van de Young Communist League (hierna: de YCL) van 28 januari 2008, maar ook uit de verklaringen van het Nepalese Congres van 12 februari 2009 en van de Mensenrechten Organisatie te Nepal van 5 december 2008 – zodanig zwaarwegend zijn, dat de door de vreemdeling ingediende aanvraag niet onder verwijzing naar het eerdere besluit kon worden afgewezen. Daarbij heeft de rechtbank tevens in aanmerking genomen hetgeen in het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van november 2008 inzake Nepal over de YCL is opgenomen, waaronder de mededeling dat de YCL in het hele land actief is en in verband wordt gebracht met afpersing, bedreigingen, ontvoeringen en mishandeling. Daarnaast zijn tijdens de verslagperiode meldingen geweest dat deze organisatie zich bezighoudt met onofficiële "wetshandhaving", in welk kader mensen zouden zijn mishandeld, aldus voormeld ambtsbericht.

2.2. In de enige grief klaagt de minister onder meer dat de rechtbank, door aldus te overwegen, ten onrechte is voorbijgegaan aan de vraag naar de authenticiteit van de door de vreemdeling overgelegde documenten. Onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling, stelt de minister dat het aan de vreemdeling is om de authenticiteit van de door hem in het kader van

zijn herhaalde asielaanvraag overgelegde documenten aan te tonen – óók indien de minister de betreffende documenten niet ter onderzoek heeft voorgelegd aan de Koninklijke Marechaussee – en was het aan de rechtbank om in beroep zelfstandig te beoordelen of de vreemdeling dat heeft gedaan. Nu de rechtbank die beoordeling evenwel achterwege heeft gelaten, heeft zij de door de vreemdeling overgelegde documenten niet aan de bestreden overweging ten grondslag kunnen leggen, aldus de minister.

In dat verband heeft de minister er voorts op gewezen dat het asielrelaas van de vreemdeling in de eerdere procedure ongeloofwaardig is bevonden en dat oordeel in die procedure de rechterlijke toets heeft kunnen doorstaan. In aanmerking genomen dat de vreemdeling niet heeft aangetoond dat de door hem bij de thans ter beoordeling staande herhaalde aanvraag overgelegde documenten authentiek zijn, kunnen deze documenten derhalve niet worden aangemerkt als bewijsstukken ter onderbouwing van voormeld ongeloofwaardig bevonden relaas. Daaruit volgt dat deze documenten evenmin kunnen dienen ter onderbouwing van het oordeel dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar, aangezien hiervan eerst sprake kan zijn indien en voor zover deze documenten authentiek zijn en de bijzondere feiten en omstandigheden geloofwaardig, aldus de minister.

2.3. De vreemdeling heeft eerder, op 6 oktober 2004, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 7 maart 2005 is deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 21 oktober 2009 is van gelijke strekking als dat van 7 maart 2005.

2.4. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen de besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.4.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die na het eerste besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten en omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is

uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.4.2. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak terecht en op goede gronden overwogen dat in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen. Evenmin is sprake van een voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht.

2.4.3. Ook indien de vreemdeling stelt dat bij gedwongen terugkeer naar het land van herkomst het risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 8 mei 2008 in zaak nr. 200801379/1, www.raadvanstate.nl) dat moet worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedure-regels. Slechts onder bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest Bahaddar, kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen. In dat geval kan het besluit van gelijke strekking, ondanks het ontbreken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden en een voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht, worden getoetst door de bestuursrechter, voor zover deze feiten en omstandigheden daartoe nopen (zie onder meer de uitspraak van 8 mei 2007 in zaak nr. 200702283/1, JV 2007/294). Dat betekent niet dat bij de beoordeling of sprake is van evenbedoelde bijzondere feiten en omstandigheden ter toetsing staat of de minister zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat het beroep van de vreemdeling op artikel 3 van het EVRM faalt. Aan die toetsing van het standpunt van de minister komt de rechter eerst toe, nadat hij tot het oordeel is gekomen dat de feiten en omstandigheden die de vreemdeling in het kader van artikel 3 van het EVRM heeft aangevoerd, in het licht van de beoordeling in de eerdere procedure en het bepaalde in artikel 13 van het EVRM, zodanig zwaarwegend zijn, dat de wijze waarop hij het besluit van gelijke strekking naar nationaal recht dient te beoordelen, er aan in de weg staat dat een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing in de beoordeling van het beroep wordt betrokken (zie de uitspraak van de Afdeling van 9 april 2009 in zaak nr. 200806071/1; www.raadvanstate.nl).

2.4.4. Door te overwegen dat de hiervoor onder 2.1. genoemde door de vreemdeling overgelegde documenten zodanig zwaarwegend zijn dat de door de vreemdeling ingediende herhaalde asielaanvraag, gelet op het arrest Bahaddar, niet onder verwijzing naar het eerdere besluit kon worden afgewezen, is de rechtbank er ten onrechte aan voorbijgegaan dat in de bestuurlijke fase niet is komen vast te staan dat sprake is van authentieke documenten. Voor de beantwoording van de vraag of een document mogelijk kan worden aangemerkt als een bijzonder feit of bijzondere omstandigheid als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar is van belang dat dat document authentiek is. De rechtbank had derhalve, voordat zij tot toetsing van het besluit kon overgaan, moeten beoordelen of dat het geval is en in dat kader de vreemdeling in de gelegenheid moeten stellen de authenticiteit van de overgelegde documenten aan te tonen.

Dat de minister in het besluit van 21 oktober 2009 en het voornemen daartoe is voorbijgegaan aan de vraag of de overgelegde

documenten authentiek zijn, maakt dit niet anders. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 11 augustus 2004 in zaak nr. 200406093/1; AB 2004, 406), dient de rechter, ter bepaling van zijn bevoegdheid om een inhoudelijk oordeel te geven over een besluit op een herhaalde aanvraag, ambtshalve te treden in de vraag of sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar.

In zoverre slaagt de grief.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de minister overigens heeft aangevoerd behoeft geen bespreking. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.6. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 30 maart 2010 in zaak nr. 09/38452;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

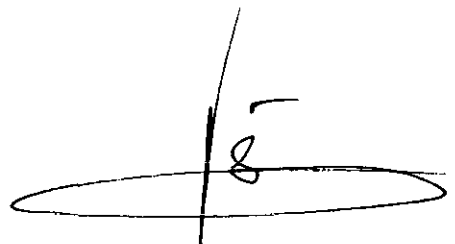
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 januari 2011

347-562.

Verzonden: 14 januari 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Meervoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/38452

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Nepalese nationaliteit,
alias
geboren op
van Nepalese nationaliteit,
IND dossiernummer 0410.06.0078, eiser,
gemachtigde mr. K. Ross, advocaat te Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. J.P. Guerin,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

IND lokatie:	Zwolle	
Dossiernr.:		
ULAD ontvangstdatum:		
Briefnr.:		
IND ontvangst datum:	02 APR 2010	
Registratie in INDIS	naam mdw.:	
	datum:	2-4 unit: 335V
Invoer- controle	naam mdw.:	
	datum:	unit:

1. Procesverloop

Op 14 oktober 2009 heeft eiser opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 21 oktober 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 21 oktober 2009 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 16 november 2009 is het beroep voorzien van gronden. Op 22 januari 2010 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 3 februari 2010 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde

Awb 09/38452

blad 2/4

---

omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst.

Van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden is geen sprake indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om de in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in de zaak Bahaddar/Nederland, JV 1998/45).

2.2 Eiser heeft aan de hernieuwde aanvraag een aantal documenten overgelegd, waaronder een originele nationale identiteitskaart van Nepal. Eiser beoogt met deze documenten zijn werkelijke identiteit aan te tonen en te onderbouwen dat zijn leven nog steeds in gevaar is in Nepal.

2.3 Naar het oordeel van de rechtbank kan de identiteitskaart – waarvan de Koninklijke Marechaussee op 15 oktober 2009 heeft aangegeven dat het een zeer wel mogelijk echt document is - niet worden aangemerkt als novum, nu dit document blijkens de vertaling ervan op 18 april 2002 is afgegeven en het derhalve op de weg van eiser lag om dit document al tijdens de eerste procedure over te leggen.

2.4 Uit het besluit van 7 maart 2005 in de eerste asielprocedure – tegen welk besluit eiser beroep heeft ingesteld en welk beroep bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, van 12 oktober 2005 ongegrond is verklaard – blijkt dat verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat eisers asielrelaas positieve overtuigingskracht mist, omdat eiser op essentiële punten tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn identiteit. Nu enkel een identiteitsdocument zou kunnen afdoen aan hetgeen in dit eerdere besluit is overwogen en het thans door eiser overgelegde identiteitsdocument niet als een novum kan worden aangemerkt, kunnen de overige door eiser overgelegde stukken evenmin afdoen aan het eerdere besluit.

2.5 Eiser heeft een beroep gedaan op voormeld Bahaddar-arrest en gesteld dat in zijn geval sprake is bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden als bedoeld in dit arrest. Uit de door eiser overgelegde stukken blijkt dat hij bij terugkeer naar Nepal een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), aldus eiser.

2.6 Ook indien de desbetreffende vreemdeling stelt dat bij gedwongen terugkeer naar het land van herkomst het risico bestaat op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling of bestraffing, volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie onder meer de uitspraken van 9 april 2009, JV 2009/261, en van 16 september 2009, JV 2009/431) dat moet worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels. Slechts onder bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het Bahaddar-arrest, kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen. In dat geval kan het besluit van gelijke strekking, ondanks het ontbreken van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden en een voor de desbetreffende

vreemdeling relevante wijziging van het recht, worden getoetst door de bestuursrechter, voor zover deze feiten en omstandigheden daartoe nopen (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 8 mei 2007, JV 2007/294). Dat betekent niet dat bij de beoordeling of sprake is van evenbedoelde bijzondere feiten en omstandigheden ter toetsing staat of de staatssecretaris zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat het beroep van de desbetreffende vreemdeling op artikel 3 EVRM faalt. Aan die toetsing van het standpunt van de staatssecretaris komt de rechter eerst toe, nadat hij tot het oordeel is gekomen dat de feiten en omstandigheden die de desbetreffende vreemdeling in het kader van artikel 3 EVRM heeft aangevoerd, in het licht van de beoordeling in de eerdere procedure en het bepaalde in artikel 13 EVRM, zodanig zwaarwegend zijn, dat de wijze waarop hij het besluit van gelijke strekking naar nationaal recht dient te beoordelen, er aan in de weg staat dat een reëel risico op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling of bestraffing in de beoordeling van het beroep wordt betrokken (zie voormelde uitspraak van de Afdeling van 9 april 2009).

2.7 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn beroep op artikel 3 EVRM een aantal stukken overgelegd. In een door de Young Communist League (YCL) te Nepal uitgevaardigd – en door eiser in origineel overgelegd - arrestatiebevel van 28 januari 2008 staat vermeld dat eiser “vanwege zijn spionagewerk voor de autoriteiten ten tijde van de gewapende strijd wordt veroordeeld tot de materiële en alle andere mogelijke straffen die terstond uitgevoerd zullen worden door de partijleden”. Verder blijkt uit de verklaring van het Nepalese Congres van 12 februari 2009 dat eiser voor zijn leven mocht vrezen in verband met de geuite dreigementen van de Maoïsten en dat de verantwoordelijke partij hiervoor op 28 januari 2008 heeft aangegeven dat zij een opsporingsbevel naar hem zal uitvaardigen op landelijk niveau. Indien eiser gevonden zou worden, dan zou hij vervolgens in aanmerking komen voor de doodstraf. Ten slotte blijkt uit de verklaring van de Mensenrechten Organisatie te Nepal van 5 december 2008 dat de Maoïstische partij bekend heeft gemaakt dat zij het voornemen heeft om eiser onder meer een lijfstraf te geven.

2.8 In het licht van de omstandigheid dat verweerder in de eerste asielpprocedure niet inhoudelijk aan artikel 3 EVRM heeft getoetst, acht de rechtbank de door eiser aangedragen feiten en omstandigheden (vooral het arrestatiebevel van de YCL, maar ook de verklaringen van het Nepalese Congres en de Mensenrechten Organisatie te Nepal) zo zwaarwegend, dat eisers aanvraag niet onder verwijzing naar het eerdere besluit kon worden afgewezen.

De rechtbank betreft bij dit oordeel verder het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van november 2008. In dit ambtsbericht is over de YCL op p. 34-24 onder meer het navolgende opgenomen:

“De YCL is in het hele land actief, ook in de hoofdstad Kathmandu. De organisatie wordt in verband gebracht met afpersing, bedreigingen, ontvoeringen en mishandeling. De leiders van de Communistische Partij van Nepal-Maoïst (CPN-M) hebben geen effectieve stappen ondernomen om de mensenrechtenschendingen van de YCL te stoppen. Herhaalde oproepen van de partijtopy om criminele activiteiten te staken, die vervolgens niet worden opgevolgd, wekken de indruk dat de partij weinig controle heeft over de activiteiten van de YCL. (...)

Er zijn gedurende de verslagperiode meldingen geweest dat de YCL zich bezighoudt met onofficiële ‘wetshandhaving’. Soms gebeurt dit met goedkeuring van de lokale autoriteiten. De YCL zou in sommige gebieden politiepatrouilles ondernemen, en tijdens deze patrouilles ‘sociale misdaden’ aan de kaak stellen en de verkoop en consumptie van alcohol verbieden. In de context van deze ‘wetshandhaving’ zouden mensen zijn

Awb 09/38452

blad 4/4

mishandeld. (...)"

2.9 Gelet op het voorgaande overweegt de rechtbank dat de door eiser aangevoerde feiten en omstandigheden, in aanmerking genomen dat in de voorgaande procedure niet inhoudelijk is geoordeeld en gelet op het bepaalde in artikel 13 EVRM, zodanig zwaarwegend zijn dat de wijze waarop de rechtbank het besluit naar nationaal recht moet beoordelen (de zogenaamde "4:6-toets") er aan in de weg staat dat een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM in de beoordeling van het beroep wordt betrokken.

Verweerder heeft in het bestreden besluit dan ook ten onrechte niet beoordeeld of het beroep van eiser op artikel 3 EVRM faalt. Het besluit is op dit punt onvoldoende gemotiveerd

2.10 Het beroep is gegrond. De rechtbank zal het bestreden besluit wegens strijd met het bepaalde in artikel 3:46 Awb vernietigen en bepalen dat verweerder een nieuw besluit op de aanvraag neemt.

2.11 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 21 oktober 2009;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, aan eiser te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman, voorzitter en mr. F. van der Maden en mr. A.I. van der Kris, rechters, en door de voorzitter ondertekend. De griffie is daartoe buiten staat.

Uitgesproken in het openbaar op 30 MAART 2010

Afschrift verzonden op: 30 MAART 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen hiinnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2300 BC 's-Gravenhage.

Artikel 35 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 APR 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Minister van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. N.A.P. Trommelen
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
 van 30 maart 2010
 met kenmerk 09/38452

Inzake:
 (alias:)
 met IND-kenmerk 0410.06.0078
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. K. Ross
 advocaat te (1054 SG) Amsterdam, aan het W.G.Plein 354

Procesvertegenwoordiging
 Zwolle
 Zuiderzeestraat 43-51
 8017 JV Zwolle

Postbus 40052
 3004 CB Zwolle

mr. E. Berssen
 038 888 6260

1 Inleiding

De Minister van Justitie (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 30 maart 2010, verzonden op eveneens 30 maart 2010, met kenmerk Awb 09/38452 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 21 oktober 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 6 oktober 2004 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 7 maart 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij uitspraak van 12 oktober 2005 (Awb 05/14577) heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht het daartegen door verweerder ingestelde beroep ongegrond verklaard.
- 2.4 Op 21 november 2006 heeft verweerder andermaal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vw ingediend. Deze aanvraag heeft verweerder evenwel op 27 november 2006 ingetrokken, zodat op die aanvraag geen besluit is genomen.
- 2.5 Op 14 oktober 2009 heeft verweerder wederom een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vw ingediend.
- 2.6 Bij besluit van 21 oktober 2009 heeft de Staatssecretaris, de ambtsvoorganger van de Minister, deze aanvraag afgewezen.
- 2.7 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.8 op blad 3/4 van de bestreden uitspraak:

"In het licht van de omstandigheid dat verweerder in de eerste asielprocedure niet inhoudelijk aan artikel 3 EVRM heeft getoetst, acht de rechtbank de door elser aangedragen feiten en omstandigheden (vooral het arrestatiebevel van de YCL, maar ook de verklaringen van het Nepalese Congres en de Mensenrechten Organisatie te Nepal) zo zwaarwegend, dat elser's aanvraag niet onder verwijzing naar het eerdere besluit kan worden afgewezen."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.9 tot en met 2.11 op blad 4/4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
- 4 Toelichting op de grieven
- 4.1 In de thans aangevallen uitspraak heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.1 - hoewel niet uitputtende wel rechtens juist - het beoordelingskader van het door verweerder ingestelde beroep weergegeven. Voorts heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 terecht vastgesteld dat verweerder aan de herhaalde aanvraag van 14 oktober 2009 een drietal documenten ten grondslag heeft gelegd, ter adstructie van zijn beroep op artikel 3 van het EVRM.
- 4.2 Terzijde wordt opgemerkt dat verweerder reeds bij zijn aanvankelijke aanvraag van 6 oktober 2004 tijdens het nader gehoor van 8 november 2004 heeft verklaard dat hij - samengevat - vreest voor de Maoïsten in Nepal. Verwezen wordt hierbij ook naar hoofdstuk 3 "Reden asielaanvraag" van dat nader gehoor. Aan die verklaringen is evenwel geen geloof gehecht. Verwezen wordt in dat verband ook nog naar de overwegingen van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht, in de derde alinea en vierde alinea op pagina 3, in de uitspraak van 12 oktober 2005 (Awb 05/14577). In zoverre is de stelling van verweerder dat hij nog immer vreest voor de Maoïsten niet nieuw. Wel heeft verweerder aan de litigieuze aanvraag een aantal documenten ten bewijze van die stelling ten grondslag gelegd, waarvan drie documenten door de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 zijn genoemd.
- 4.3 Ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling worden onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw, behoorden te worden aangevoerd. Verder moeten hieronder worden begrepen bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd.
- Vgl: AbRS van 20 april 2007 (200700590/1; www.raadvanstate.nl)
- 4.4 De Minister begrijpt de uitspraak van de rechtbank aldus dat de litigieuze documenten niet kunnen worden beschouwd als bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden, althans dat deze bewijsstukken, hoewel zij dateren van na het eerdere besluit van 7 maart 2005, op voorhand geen afbreuk kunnen doen aan dat eerdere besluit en de motivering waarop deze rust. Was de rechtbank immers van oordeel dat die documenten wel aangemerkt dienen te worden als bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden, dan had zij zulks geconcludeerd en had zij vervolgens direct beoordeeld of de bestreden beschikking van 21 oktober 2009 de rechterlijke toets in het licht van de gronden van het beroep kon doorstaan. De rechtbank was in dat geval niet toegekomen aan de beantwoording vraag of op grond van bijzondere feiten

en omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het Bahaddar-arrest, de noodzaak kan bestaan om in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen.

- 4.5 Voorstaande brengt met zich mee dat rechtbank de drie documenten, hoewel geen "nova" als bedoeld in de hiervoor onder 4.3 weergegeven jurisprudentie, blijkbaar wel als bewijsstukken (voor de juistheid) van de reeds eerder betrokken stelling - ook in het kader van het beroep op artikel 3 van het EVRM - dat verweerder vreest voor de Maoïsten, beschouwd. De Minister stelt evenwel vast dat de rechtbank hierbij uitgaat van een premisse, zonder daadwerkelijk en zelfstandig te onderzoeken of de door verweerder aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde documenten ook authentieke documenten zijn en mitsdien kunnen dienen als bewijs voor de juistheid van zijn stelling. Opmerking verdient in dit verband dat zich in het dossier bij de rechtbank (alsmede ook het departementale dossier) enkel "kopieën van origineel" bevinden.
- 4.6 In dat verband wijst de Minister ook op de vaste jurisprudentie van uw Afdeling, waarin is aangegeven dat het op de weg van de vreemdeling ligt om de authenticiteit van het aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde document aan te tonen. De rechtbank had zelfstandig een oordeel dienen te geven of verweerder inderdaad de authenticiteit van die documenten heeft aangetoond. Dat de Minister de litigieuze documenten - ander dan de eveneens bij deze aanvraag overgelegde nationaliteitskaart¹ - niet heeft laten onderzoeken door de Koninklijke Marechaussee danwel zich anderszins heeft uitgelaten over de authenticiteit van de documenten, doet geen afbreuk aan de eigen verantwoordelijkheid van verweerder en in het verlengde daarvan van de rechtbank.
- Vgl: AbRS van 8 oktober 2007 (200704465/1) onder 2.1.2 en 2.1.3
(www.raadvanstate.nl) en
AbRS van 7 april 2010, (200902935/1; LJN: BM0709) onder 2.1.4
(www.rechtspraak.nl)
- 4.7 De rechtbank heeft evenwel en in strijd met voormelde jurisprudentie van uw Afdeling in de aangevallen uitspraak nagelaten een oordeel te geven over de vraag of verweerder de authenticiteit van de door hem overgelegde en onder 2.7 van die uitspraak weergegeven documenten heeft aangetoond. Dit brengt met zich mee dat, nu de rechtbank niet de authenticiteit van het document heeft vastgesteld, zij die documenten als bewijs voor verweerders stelling en beroep op artikel 3 van het EVRM niet aan de bestreden overweging ten grondslag had kunnen leggen.
- 4.8 Nu de rechtbank zich niet over de authenticiteit van de documenten heeft uitgelaten, dient de uitspraak reeds hierom vernietigd te worden. De Minister neemt evenwel aan dat uw Afdeling ambtshalve zal treden in de vraag of verweerder de authenticiteit van de in de aangevallen uitspraak onder 2.7 genoemde documenten al dan niet heeft aangetoond.
- 4.9 Hoewel (de ambtsvoorganger van) de Minister in de besluitvormende fase noch bij de behandeling van het beroep zich heeft uitgelaten over de vraag of verweerder de authenticiteit van de onder 2.7 genoemde documenten

¹ Zie de verklaring van de Koninklijke Marechaussee van 15 oktober 2009 (in talle nummer PL27NM/09-07777)

heeft aangetoond, wenst de Minister in dat verband het volgende op te merken.

- 4.10 Het document van de Young Communist League, Nepal van 28 januari 2008 (briefnummer 064/065) betreft een strafbepaling'. Deze verklaring is, aldus verweerder op pagina 9 van het gehoor van 15 oktober 2009, door zijn zus geregeld. Naar de Minister begrijpt zouden er eerdere (vergelijkbare) verklaringen zijn afgegeven. Die documenten heeft verweerder nooit kunnen opsturen omdat ze allang kwijt waren. In dat verband verklaart hij nog: "Het is wel gevaarlijk om zo'n document te bewaren, te hebben. Er wordt meteen actie ondernomen dus je bewaart die documenten niet; je gooit ze gewoon weg." Ten aanzien van deze overgelegde brief verklaart verweerder nog dat deze brief door de Maoïsten misschien wel bij één van onze bureaus of kennissen hebben achtergelaten en dat zijn zus deze later heeft ontvangen. Na het ontvangen van deze brief is verweerder's zus, aldus zijn eigen verklaring, naar allerlei hulporganisaties gegaan om hulp te vragen. "Dus bij de stichting en de hulporganisaties, als bewijs dat ik slachtoffer ben met problemen en dat ik nog steeds bescherming nodig heb en dat ik en mijn familie nog steeds niet veilig zijn."
- 4.11 Het document is dus door de zus van verweerder, in beginsel een niet-objectieve bron, aan verweerder gezonden. Hoe deze zus aan het bewuste document is gekomen en bij wie of waar dat document oorspronkelijk is afgegeven, berust op enkel een vermoeden van verweerder. Reeds hierom kan niet gesteld worden dat verweerder middels zijn verklaringen de authenticiteit van het document heeft aangetoond. Daarenboven kan verweerder geen (afdoende) verklaring geven voor het feit dat dit document eerst drie jaar nadat hij het land in oktober 2004 heeft verlaten is opgemaakt, noch voor het feit dat vergelijkbare documenten eerder werden weggegooid, maar juist dit document werd bewaard en aan verweerder werd opgestuurd. Ten slotte wijst de Minister er nog op dat uit de bijgeleverde vertaling bij de strafbepaling kan worden opgemaakt dat verweerder zou zijn veroordeeld tot "de materiële en alle andere mogelijk straffen die terstond uitgevoerd zullen worden door de partijleden". Nog daargelaten dat deze passage op zijn minst vaag is, blijkt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van november 2008 dat de Young Communist League "zich bezighoudt met onofficiële 'wethandhaving'".² Ook verweerder verklaart op pagina 9 zelf dat ze (de leden van de Young Communist League) mensen direct aanpakken en ondernemen dat wat ze maar willen doen. Bezien in die context is de afgifte van deze "officiële" verklaring/strafbepaling niet zondermeer logisch en draagt niet bij aan het oordeel verweerder middels zijn eigen verklaringen de authenticiteit van het document heeft aangetoond en mitsdien aannemelijk heeft gemaakt dat hij een onmenselijke behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM te vrezen heeft.
- 4.12 De verklaring van de Mensenrechtenorganisatie van Nepal van 5 december 2008 (briefnummer 213/063)³ is, aldus verweerder op pagina 8 van het nader gehoor, afgegeven op verzoek van zijn zus. Hoe de verklaring tot stand is gekomen, weet verweerder niet. Hij denkt dat de inhoud van document tot stand is gekomen op basis van destijds door hemzelf

² In het nader gehoor van 15 oktober 2009 op pagina 8 en 9 genoemd "Bijlage 6".

³ Zie pagina 24 van dat ambtsbericht.

⁴ In het nader gehoor van 15 oktober 2009 op pagina 7 en 8 genoemd "Bijlage 4".

afgelegde verklaringen en dat ze verder onderzoek hebben gedaan in zijn dorp.

- 4.13 Ook dit document is dus door de zus van verweerder, in beginsel een niet-objectieve bron, ten behoeve van verweerder opgevraagd. De inhoud van de verklaring zou zijn gebaseerd op eigen verklaringen van verweerder en diens familieleden. Dat de mensenrechtenorganisatie aanvullend eigen (geobjectiveerd) onderzoek zou hebben gedaan vermoedt verweerder. In ieder geval blijkt uit de vertaling bij het document niet op welke wijze de mensenrechtenorganisatie van Nepal op de hoogte is geraakt. Waar het uitgevoerde onderzoek uit heeft bestaan wordt niet nader toegelicht. Opmerkelijk is in dat verband wel dat uit de vertaling blijkt dat zij er van op de hoogte zijn "dat de Maoïstische partij" heeft bekend gemaakt dat zij het voornemen hebben om de heer _____ ondermeer een lijfstraf te geven." Zoals hiervoor onder 4.10 en 4.11 evenwel naar voren is gekomen werd verweerder echter bedreigd door de Young Communist League met de materiële en alle andere mogelijk straffen. De inhoud van deze documenten lijken dus niet geheel met elkaar in overeenstemming en doen derhalve afbreuk aan de betrouwbaarheid van het door de Mensenrechtenorganisatie van Nepal verrichtte onderzoek. Gelet op dit alles kan dan ook ten aanzien van dit document niet gesteld worden dat verweerder middels zijn eigen verklaringen de authenticiteit van het document heeft aangetoond en mitsdien aannemelijk heeft gemaakt dat hij een onmenselijke behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM te vrezen heeft.
- 4.14 Ook de verklaring van het Nepalese Congres van 12 februari 2009 (briefnummer 112)⁵, is, aldus verweerder op pagina 7 van het nader gehoor, afgegeven op verzoek van zijn familie. Hoe de verklaring tot stand is gekomen weet verweerder niet. Hij denkt dat wel dat onderzoek is gedaan "omdat niet iedereen dit zomaar krijgt."
- 4.15 Ook dit document is dus door de zus, althans door de familie van verweerder, in beginsel een niet-objectieve bron, ten behoeve van verweerder opgevraagd. De inhoud van de verklaring lijkt te zijn gebaseerd op de verklaringen van diens familieleden. Dat de het Nepalese Congres aanvullend eigen (geobjectiveerd) onderzoek zou hebben gedaan, blijkt niet zondermeer uit die verklaring. Weliswaar wordt in de verklaring ook verwezen naar het document van de Young Communist League van 20 januari 2008 (zie ook hiervoor onder 4.10 en 4.11), maar zoals hiervoor onder 4.13 ook als is opgemerkt ten aanzien van de verklaring van de Mensenrechtenorganisatie van Nepal, moet ook ten aanzien van deze verklaring vastgesteld worden dat de inhoud van ook deze documenten niet met elkaar in overeenstemming zijn. Dit doet derhalve afbreuk aan de betrouwbaarheid van de verklaring van het Nepalese Congres. Opmerkelijk is in dit verband nog dat zowel uit de verklaring van het Nepalese Congres als uit ook verweerders eigen verklaring tijdens het nader gehoor van 15 oktober 2009 op pagina 7 blijkt dat verweerder vader actief lid was en is van de Nepalese Congrespartij. Echter, tijdens het aanvankelijke nader gehoor van 8 november 2004, verklaart verweerder enkel dat zijn oom, Ganesh Datta Chiduwal, lid en vice-voorzitter van de lokale afdeling van de Nepali

⁵ Gelet op de vertaling van het gehele document, zal hiermee aangeduid worden de Nepalese Communistische Partij (Maoïst).

⁶ In het nader gehoor van 15 oktober 2009 op pagina 7 genoemd "Bijlage 3".

Congres Partij was'. Dat zijn vader (eveneens) een actief lid van het Nepalese Congres zou zijn volgt niet uit dat gehoor. Temeer nu de problemen van verweerder, aldus dat aanvankelijk gehoor van 8 november 2004 juist verband hielden met die oom - die in de eerste of tweede week van maart 2004 zelfs is vermoord¹ - is het op zijn minst bevreemdend wekkend dat in de verklaring van 12 februari 2009 die oom van verweerder niet als actief lid en nota bene oorzaak van de problemen voor verweerder wordt genoemd, maar zijn vader wel. Dit doet eveneens afbreuk aan de betrouwbaarheid van die verklaring. Derhalve kan gelet op dit alles dan ook ten aanzien van dit document niet gesteld worden dat verweerder middels zijn eigen verklaringen de authenticiteit van het document heeft aangetoond en mitsdien aannemelijk heeft gemaakt dat hij een onmenselijke behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM te vreezen heeft.

- 4.16 De Minister heeft in de eerdere procedure op goede gronden geoordeeld dat aan het relaas in die eerdere procedure geen geloof kan worden gehecht. Dat oordeel kon de rechterlijke toets doorstaan (zie ook hiervoor onder 4.2). In aanmerking genomen dat verweerder niet middels eigen verklaringen of anderszins heeft aangetoond dat de door hem bij de aanvraag van 14 oktober 2009 overgelegde documenten authentiek zijn, kunnen zij derhalve niet worden aangemerkt als bewijsstukken ter onderbouwing van zijn reeds eerder betrokken en ongeloofwaardig bevonden stelling. Temeer nu uit het voorgaande naar voren komt dat de litigieuze documenten qua inhoud niet geheel in overeenstemming blijken te zijn met dat aanvankelijke astelrelaas. In het verlengde daarvan, kunnen deze documenten evenmin dienen ter onderbouwing van het oordeel dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het Bahaddar-arrest. Immers, hiervan kan eerst dan sprake indien en voor zover deze documenten authentiek en de bijzondere feiten en omstandigheden geloofwaardig zijn bevonden.
- 4.17 De rechtbank gaat in zijn oordeel eveneens voorbij aan de beoordeling in de eerdere procedure dat de verklaringen van verweerder ongeloofwaardig zijn bevonden. Immers, zoals uw Afdeling reeds eerder in ondermeer een uitspraak van 11 november 2009 (200902444/1; www.raadvanstate.nl) onder 2.3.4 overwoog, dient de rechtbank te beoordelen of de feiten en omstandigheden die verweerder in het kader van artikel 3 van het EVRM heeft aangevoerd, *in het licht van de beoordeling in de eerdere procedure* en het bepaalde in artikel 13 van het EVRM, *zodanig zwaarwegend* zijn, dat de wijze waarop hij het besluit van gelijke strekking naar nationaal recht dient te beoordelen, er aan in de weg staat dat *een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing* in de beoordeling van het beroep wordt betrokken. In het licht van de beoordeling in die eerdere procedure had de rechtbank derhalve kritisch naar de thans overgelegde documenten dienen te kijken en te beoordelen of deze *zodanig zwaarwegend* - dus met in begrip van de vraag of verweerder hiermee thans wel een geloofwaardig heeft gemaakt dat hij een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing loopt - in voormelde zin zijn. Hiervan heeft de rechtbank evenmin blijkt gegeven.
- 4.18 De rechtbank heeft dan ook ten onrechte geoordeeld dat de Minister de aanvraag van verweerder niet met toepassing van artikel 4:6 van de Awb

¹ Zie pagina 4 van dat nader gehoor.

² Zie pagina 3 van dat nader gehoor.

had mogen afdoen. Daarenboven heeft de rechtbank ten onrechte in rechtsoverweging 2.9 geoordeeld dat in het bestreden besluit ten onrechte niet beoordeeld is of het beroep van (thans) verweerder op artikel 3 EVRM faalt. Immers, in de bestreden beschikking op pagina 3, voorlaatste alinea¹ is wel degelijk gemotiveerd dat en waarom het beroep op artikel 3 van het EVRM faalt. In zoverre berust de aangevallen uitspraak ook op een verkeerde lezing van het besluit.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 21 oktober 2010 ingestelde beroep.

Zwolle, 27 april 2010

Gemachtigde

N.A.P. Trammelen, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6297
telex 038 888 6557/6558

¹Voorts wordt in de dienswijze verwezen naar een uitspraak van het EHRM van 19 februari 1998 in de zaak Bahaddar tegen Nederland, waaruit volgt dat onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden de noodzaak kan bestaan om deze regels (artikel 4:6 Awb, KR) niet tegen te werpen. Gelet op het feit dat de door betrokkene overgelegde documenten dateren van de eerste beslissing en een aanwijzing zijn voor het feit dat hij bij terugkeer naar Nepal een risico loopt op schending van artikel 3 EVRM, merkt betrokkene op dat wordt voldaan aan het criterium van artikel 4:6. Hiertoe wordt overwogen dat dit alles niet afdoet aan de overwegingen in het voornemen. Hierbij wordt overwogen dat reeds in de eerste procedure is geoordeeld dat er geen sprake was van schending van artikel 3 EVRM gelet op het ongelooftwaardig geachte relaas.